

Kantajat esittävät vaatimustensa tueksi kaksi pääasiallista kanneperustetta seuraavasti:

Ensimmäisessä kanneperusteessa kantajat väittävät, että riitautetussa päätöksessä on oikeudellinen virhe, koska Esso Société Anonyme Française sakon laskenta on siinä perustettu laskentatapaan, joka ei vastaa sitä kiistatonta tosiasiaa, ettei Exxonin parafiinivahaliiketoiminnassa ennen Exxonin ja Mobilin fuusiota osallistuttu rikkomiseen. Kantajat väittävät, että riitautetussa päätöksessä Essoa sakotetaan aivan kuin Exxon olisi osallistunut rikkomiseen seitsemänä vuotena ennen fuusiota, vaikka riitautetussa päätöksessä myönnetään, ettei se näin tehnyt. Tästä seuraa, että riitautetussa päätöksessä yliarvioidaan Esson suhteellinen osuus rikkomiseen ja että sillä loukataan yhdenvertaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita sekä asetuksen (EY) N:o 1/2003⁽¹⁾ 23 artiklan 3 kohtaa ja sakkojen laskennasta vuonna 2006 annettuja suuntaviivoja⁽²⁾.

Toisessa kanneperusteessaan kantajat väittävät, että riitautetussa päätöksessä on oikeudellinen virhe, kun siinä todetaan, että kantajien osallistuminen rikkomiseen parafiinivahan osalta päättyi vasta marraskuussa 2003. Kantajat väittävät erityisesti, että riitautetulla päätöksellä ei täytetä komission todistustaakkaa siltä osin, kuin se oli näytettävä toteen se, miten pitkään kantajat osallistuivat rikkomiseen parafiinivahan osalta. Lisäksi kantajat väittävät, että riitautetussa päätöksessä ei ole onnistuttu tekemään oikeita johtopäätöksiä siitä riidattomasta tosiseikasta, etteivät kantajat osallistuneet mihinkään 27. ja 28.2.2003 pidettyihin teknisiin kokouksiin, eikä niille ilmoitettu niiden tulokista.

⁽¹⁾ Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Komission tiedonanto sakkojen määräämättä jättämisestä tai lieventämisestä kartelleja koskevissa asioissa (EYVL 1997 C 207, s. 4).

Kanne 15.12.2008 — Sasol ym. v. komissio

(Asia T-541/08)

(2009/C 44/99)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Sasol Ltd (Johannesburg, Etelä-Afrikka), Sasol Holding in Germany GmbH (Hampuri, Saksa), Sasol Wax International AG (Hampuri, Saksa), Sasol Wax GmbH (Hampuri, Saksa) (edustajat: asianajajat W. Bosch, U. Denzel, C. von Köckritz)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- sakko, joka Sasol Limitedille, Sasol Holding in Germany GmbH:lle, Sasol Wax International AG:lle ja Sasol Wax GmbH:lle on määrätty päätöksen 2 artiklan mukaisesti, on kumottava tai sen määrää on alennettava tuntuvasti
- komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja muut asiassa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii EY 230 artiklan nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan EY 81 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamista asiassa COMP/39.181 — Kynttilävaivat 1.10.2008 tehdyn komission päätöksen K(2008) 5476 lopullinen kantajia koskevilta osin.

Komissio katsoi päätöksessään, että tietyt parafiinivahojen ja puristetun parafiinin tuottajat olivat vuosina 1992–2005 pitäneet yllä kartellia, johon sisältyi säännöllisten kokousten järjestämistä hintoja koskevia keskusteluja varten, markkinoiden ja/tai asiakkaiden jakamista ja arkaluonteisten kaupallisten tietojen vaihtamista sellaisten parafiinivahojen ja puristettujen parafiinin osalta, joita Saksassa myydään lopulliselle kuluttajalle.

Kantajat perustavat kanteensa seuraaviin oikeudellisiin perusteisiin ja pääasiallisiin perusteluihin:

Kantajien mukaan komissio katsoi virheellisesti, että Sasol Limited (Sasol-konsernin emoyhtiö), Sasol Holding in Germany ja Sasol Wax International AG olivat vastuussa ”yhteistoimintaa koskevasta ajanjaksosta” (1.5.1995–30.6.2002). Kantajat väittävät, että komission olettautuminen siitä, että Sasol Limited (tytäryhtiönsä Sasol Holding in Germanyn kautta) harjoitti määräysvaltaa suhteessa Schümann Sasol International AG:hen, merkitsee komission saatavilla ollutta todistusaineistoa koskevaa ilmeistä arviointivirhettä.

Kantajat väittävät lisäksi, että komissio teki virheen, kun se katsoi, että Sasol Limited, Sasol Holding in Germany ja Sasol Wax International AG olivat vastuussa ”Sasol -ajanjaksosta” 1.7.2002–28.4.2005. Kantajat toteavat myös, että komissio sovelsi väärää oikeudellista perustetta ja jätti ottamatta huomioon Sasolin⁽¹⁾ esittämän sellaisen näytön, joka osoitti, että Sasol Wax oli toiminut markkinoilla itsenäisesti, mikä merkitsi sitä, ettei emoyhtiön voitu katsoa olevan vastuussa rikkomisesta.

Kantajat väittävät myös, että komissio teki virheen, koska se ei katsonut, että VARA oli yhdessä ja solidaarisesti vastuussa ”Schümann-ajanjaksosta” (3.9.1992–30.4.1995). Sen sijaan, että komissio olisi katsonut, että VARA⁽²⁾ — joka harjoitti määräysvaltaa rikkomiseen osallistuneessa kokonaisuudessa — oli vastuussa rikkomisesta, se katsoi Sasolin olevan yksinomaisessa vastuussa ja vaaransi siten Sasolin takautumismahdollisuudet VARA:an nähden.

Kantajat väittävät, että komissio on myös tehnyt ilmeisiä arviointivirheitä määrittäessään Sasolille määrättävän sakon perusmäärää paisuttamalla virheellisesti huomioon otettavaa liikevaihtoa ja sisällyttämällä siihen sellaisia tavaroita koskevaa liikevaihtoa, johon rikkominen ei suoraan tai epäsuorasti asetuksen N:o 1/2003 ⁽¹⁾ 23 artiklan 2 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettulla tavalla liity. Komissio teki myös oikeudellisen virheen, kun se valitsi väärän menetelmän perusmäärän määrittämiseksi tilanteissa, joissa sakkopäätös kohdistetaan eri vastaanottajiin erilaisten rikkomiseen osallistumista koskevien ajanjaksojen perusteella.

Lisäksi kantajat väittävät, että komissio teki virheen, kun se katsoi, että Sasolilla oli johtava asema parafiinivahojen osalta, ja perusteettomasti korotti Sasolille määrättävän sakon määrää liiallisella ja kohtuuttomalla 50 prosentin määrällä.

Kantajat esittävät myös, että komissio on perusteettomasti jättänyt soveltamatta asetuksen N:o 1/2003 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä 10 prosentin kynnystä ja loukannut itsenäisen oikeudellisen vastuun periaatetta, koska se ei ole rajannut kyseiseltä ajanjaksolta määrätyn sakon määrää 10 prosenttiin Schumannille osoitetusta liikevaihdosta. Kantajien mukaan Schumann nimittäin harjoitti viime kädessä määräysvaltaa rikkomiseen suoraan osallistuneessa yhteisössä.

Kantajat väittävät lopuksi, että komissio teki virheen, kun se ei myöntänyt Sasolille täyttä koskemattomuutta sakon tiettyjen osien osalta, joiden osalta komissio ensisijaisesti tukeutui todisteisiin, jotka Sasol oli vapaaehtoisesti luovuttanut komission kanssa tekemänsä yhteistyön puitteissa.

(¹) Ellei muuta ilmoiteta, Sasolilla viitataan niihin Sasol-konsernin yhtiöihin, joiden väitetään osallistuneen kartelliin.
 (²) Yhteisyrityskumppani Schumann Sasol International AG:ssä yhdessä Sasol Ltd:n kanssa. Yhteisyritys hankki epäsuorasti kaksi kolmasosaa Hans-Otto Schumann GmbH & Co KG:stä.
 (³) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1/2003 (EYVL 2003, L 1, s. 1).

Kanne 3.12.2008 — Europaiki Dynamiki v. ECHA

(Asia T-542/08)

(2009/C 44/100)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Europaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikonionion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateena, Kreikka) (edus-

tajat: asianajajat N. Korogiannakis, P. Katsimani ja M. Dermizakis)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

- Euroopan kemikaaliviraston tekemä päätös, jolla hylättiin kantajan tekemä tarjous avoimessa tarjouskilpailussa, joka koskee hanketta ECHA/2008/24 ”Kemikaalien turvallisuuden arviointia koskevan välineen kehittäminen” (EUVL 2008/S 115-152918), ja josta kantajalle ilmoitettiin kirjeellä, jota ei ollut päivätty ja jonka kantaja vastaanotti 25.9.2009, sekä kaikki ECHA:n tekemät myöhemmät päätökset mukaan lukien päätös, jolla tarjouskilpailu ratkaistiin toisen tarjouksentekijän hyväksi, on kumottava
- ECHA on velvoitettava korvaamaan kantajalle 1 500 000 euron suuruinen vahinko, joka tälle on aiheutunut tarjousmenettelyn johdosta, ja
- ECHA on velvoitettava korvaamaan kantajalle tämän kanteen johdosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, vaikka kanne hylättäisiinkin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii kanteellaan Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) sen päätöksen kumoamista, josta tälle ilmoitettiin 25.9.2008 kirjeellä, jossa kantajalle ilmoitettiin, että sen tekemää tarjousta hankkeeseen ECHA/2008/24 ”Kemikaalien turvallisuuden arviointia koskevan välineen kehittäminen” (EUVL 2008/S 115-152918) ei ollut valittu ja että tarjouskilpailu oli ratkaistu TRASY SA:n hyväksi.

Kantaja väittää, että arviointikomitea teki useita arviointivirheitä ratkaisuperusteiden suhteen, kun taas hankintaviranomainen väitetysti rikkoi julkisia hankintoja koskevia perustavanlaatuisia sääntöjä ja loukkasi niitä koskevia peruseriaatteita. Lisäksi ECHA:n väitetään käyttäneen väärin harkintavaltansa tarjousten arvioinnissa, rikkoineen varainhoitoasetusta ja/tai loukanneen avoimuuseriaatetta ja yhdenvertaisuuseriaatetta ja sen väitetään käyttäneen epämääräisiä sanamuotoja tai riittämättömiä perusteluja vahvistaakseen päätöksensä. Kantaja väittää lopuksi, että vastaaja rikkoi olennaista menettelyvaatimusta, josta säädetään komission asetuksen (EY, Euratom) N:o 478/2007 (¹) 158 a artiklassa, jossa säädetään odotusajasta, joka edeltää sopimuksen allekirjoittamista tarjouskilpailun voittaneen tarjoajan kanssa. Kantaja väittää, että vastaaja on tarkoituksella viivästyttänyt ilmoittamista kantajalle, jotta se voisi allekirjoittaa sopimuksen voittaneen tarjouksentekijän kanssa ennen kuin se saa huomautuksia kantajalta, ja se on näin ollen tehnyt tyhjäksi odotusajan hengen ja tarkoituksen.

Kantaja vaatii lisäksi 1 500 000 euron suuruista rahallista korvausta, joka vastaa edellä mainitusta julkisen hankintamenettelyn arvioitua bruttovoittoa, jos kantaja olisi voittanut tarjouskilpailun. Kantaja väittää, että sen vahingonkorvausvaatimus perustuu vahvistettuihin väitteisiin siitä, että yksityisen suojaamista koskevaa ylemmänasteista oikeussääntöä on rikottu